

Lišák Viktor – škodná v bruselském kurníku

 radiouniversum.cz/ivan-hoffman-lisak-viktor-skodna-v-bruselskem-kurniku

Ivan Hoffman

Text 15.7.2024 5 min Přehrát

#Politika

Rotující předsednictví EU je v praxi formalita. Předsedající země organizují společné večeře a fotografování, na politiku je Brusel nepotřebuje. Tuto idylu narušil maďarský premiér Viktor Orbán. Hned z kraje půlročního maďarského předsednictví se tento lišák rozhodl zkomplikovat svým evropským partnerům válku s Ruskem, vedenou prostřednictvím Ukrajinců. Vycestoval za prezidentem Zelenským, pak za prezidentem Putinem a poté za prezidentem Si. Vysvětlil to tím, že Maďaři jsou mírumilovný národ, a už tomu vraždění ve svém sousedství nemohou nečinně přihlížet.

K nelibosti Bruselu je Orbána všude plno. Pokusy o jeho zastrašení sankcemi, pokutami či krácením dotací se míjejí účinkem. Naopak se zdá, že Viktor Orbán se v pozici unijního disidenta cítí jako ryba ve vodě, a maďarský lid ho v rebelantství ještě podporuje. Nově se mu podařilo iniciovat vznik třetí nejsilnější frakce v Evropském parlamentu, která míní torpédovat hned tři priority bruselských elit. Unifikaci Evropy, dovoz migrantů a zelené náboženství. O spojení napříč Evropou nemá Viktor očividně nouzi.

Čím je Viktor Orbán jako politik originální? Nejspíše je to odvaha brát vážně to, co se v politice říká jenom na oko. Orbán se tváří, že je povolené hájit v EU národní zájem. Tváří se, že je normální mít vlastní názor, který se odlišuje od oficiálního. Tvrdí-li se, že členové evropského klubu jsou si rovni, Orbán nebere na vědomí, že nejsou. A když se teď ozývá pokřik, že zneužívá maďarského předsednictví k aktivitám, které s ostatními nekonzultuje, s úsměvem reaguje, že maďarské předsednictví bere odpovědně, nikoli jako formalitu. K nelibosti Bruselu Unii předsedá.

Na to, s kým se smí a nesmí jednat, v EU žádný závazný předpis není. Obecně platí, že příměří se nedojednává s přítelem, ale s nepřitelem. Rozladění evropské vrchnosti z prolomení nepsané zásady, že s Putinem se nemluví, není dáno závistí, že by snad Orbán dojednal zastavení palby, a drze strhl na sebe slávu a uznání. Orbán našťval politiky, kteří o mír nestojí, a zajímá je pouze vítězství, tedy destabilizace Ruska, jeho rozpad a následné vyrabování. Z jejich pohledu je škoda kapitulovat a akceptovat stále tvrdší ruské podmínky, dokud jsou ještě k dispozici Ukrajinci, které lze poslat do zákopů, a pokud je šance zapojit do bojů s Ruskem východní křídlo NATO.

O zastavení palby má zájem ten, kdo si lidských životů cení více, než vítězství ve válce. Lidí, kteří mají zájem na válce, je méně, ale jsou to ti, kteří mají moc. Válka je skvělý byznys, a protože peníze jsou vždy až na prvním místě, počítá se každý den, kdy lze montovat tanky, či drony, a vyrábět munici. Mír je dnes pro liberální politiky a jejich novináře sprosté slovo, nosí se nenávist k nepříteli. Dokonce se straší mírem, který by měl podle válečníků nedozírné tragické následky! Dokud se všechno nerozmlátí a dokud vojáci nejsou beze zbytku pobiti, vydává se válka za menší zlo.

Viktor Orbán jde proti proudu. Říká, že menším zlem je mír. Rovněž si povšiml, že se politici v Evropě tak dlouho předháněli v nenávisti k Putinovi, až nakonec zbyl sám, coby politik, se kterým se baví jak ušlechtilí západní demokraté, tak zlovolní, nedobří východní diktátoři. Orbán se zjevně smířil s tím, že nebude mít zásluhu na ukrajinském vítězství, a nepočítá s podílem na kořisti. Nestojí ve frontě na dosud neuloveného ruského medvěda. Do hlavy mu nevidíme, nevíme, co má za lubem, ale třeba kalkuluje s tím, že když si bude Východ dělit západní kořist, přimluví se v Moskvě a v Pekingu za slušné zacházení s poraženými Evropany.

Dnes se na Orbána pohlíží jako na škodnou v bruselském kurníku. To se ale může brzy změnit. Lišák Orbán klidně ještě může být za hrdinu, po kterém se v Bruselu pojmenuje nějaké náměstí.

Všechny příspěvky s Ivan Hoffman

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.